

[Statsministeren]

videre udvikling af mediepolitikken her i landet.

Jeg er helt enig i den opfattelse, som hr. Ninn-Hansen gav udtryk for, at man ikke skal lade mediekommissionen forvalte den fremtidige mediepolitik. Den er et hjælpeorgan for dette folketing med hensyn til at få en analyse og om muligt også en helhed og en oversigt over de mangeartede problemer, som medieverdenen nu engang består af.

Hr. Kjærulff-Schmidt sagde, at det var en spændende opgave, mediekommissionen skal i gang med, og det kan jeg være helt enig i. Hr. Kjærulff-Schmidt var ikke tilhænger af pressestøtte, bl. a. til dagspressen, for det kunne medføre statsdirigering. Det er ikke sådan, at socialdemokratiet og regeringen er helt vilde med at få lov til at bruge nogle statspenge til at støtte f. eks. dagspressen med, men jeg vil sige, at for det første tror jeg ikke, hvis det bliver nødvendigt med yderligere statsstøtte til dagspressen, at det behøver at medføre statsdirigering, og for det andet kan det måske tværtimod medføre en større garanti for, at nye blade kan opstå. Dermed øger man ytringsfriheden. Aviser i lokale områder, som egentlig har en bred tilslutning i den lokale befolkning, men som af andre grunde har svært ved at klare sig, kan man måske opretholde. Jeg skal ikke foregribe kommissionens arbejde, men kun sige, at det i hvert fald er et emne, der med rimelig grund skal og bør indgå i kommissionens arbejde.

Fru Ingerlise Koefoed sagde tre ord, som jeg gerne vil understrege: planlægning – ikke i enkeltheder og ikke i form af ensretning, men planlægning – forskning og overblik. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at det er det, vi gerne skulle have som et resultat af denne kommissions arbejde.

Det er blevet sagt, at denne kommission er for stor, hvorefter flere har foreslået, at den skulle udvides. Det er ikke alene mundtligt her fra talerstolen, der er stillet forslag om det, jeg har også fået stukket nogle sedler ud med navne på nogle, der også burde være medlemmer af denne kommission. Det er helt i orden. Jeg ligger i øjeblikket i statsministeriet med en meget stor mængde ønsker om, at også den person eller den organisation burde repræsenteres. Det har været uhyre svært at sætte kommissionen sammen, sådan som den nu er sammensat.

Jeg er enig i den opfattelse, at teletekst, video osv., alle disse forholdsvis nye ting, ikke blot er nogle tekniske ting, men er udtryk for en udvikling, som er meget, meget – skal vi sige omvæltende, revolutionær. Den indeholder både nogle politiske – altså i ordets videste forstand politiske – muligheder og også nogen politisk risiko. Det er også sådan nogle ting, der må gå ind i overvejelserne i kommissionens arbejde.

Fru Janne Normann talte om statsministerens eller ministrenes ret til at nedsætte kommissioner. For det første er det en gammel regel – og jeg har forstået, den er accepteret i folketinget – at en regering har den mulighed. For det andet er det ikke sådan, at folketinget er uden mulighed for at få indflydelse på, hvordan en kommission sammensættes, og hvilket kommissorium den bør have. Jeg ved, at folketinget i mange tilfælde på den ene eller den anden måde har tilkendegivet nogle ønsker, og de er meget, meget ofte, når de har vundet bred tilslutning i folketinget, gået med ind i f. eks. kommissoriet, og der er også altid taget hensyn til synspunkter om sammensætning og repræsentation. Sådan mener jeg også det har været i dette tilfælde, og sådan vil det også være fremover.

Hr. Arne Melchior var lidt betænkelig, hvis jeg havde den opfattelse, at valgkampene nu alene var et spørgsmål om TV og ikke noget, der foregik ude i de lokale områder. Det kan godt være, jeg udtalte mig på den måde. Jeg mener på en måde, det er rigtigt, at TV spiller en kolossalt vigtig rolle i den daglige information, orientering og analyse af alle samfundslivets problemer, altså også alle de mange politiske problemer, og at dette i høj grad spiller en rolle under valgkampene. Der er ingen tvivl om, at det er det mest omfattende informations- og oplysningsmiddel, vi har i dagens Danmark og efterhånden ude over hele verden. Derfor må man sige, at det også har påvirket valgkampene på mange, mange måder, men nok ikke sådan, at aktiviteten lokalt er blevet mindre. I nogle tilfælde kan valgkamp via TV også ægge til aktivitet og interesse ude i det lokale område. Også her vil det for så vidt være rigtigt at kigge på spørgsmålet om lokalt TV. Også det vil kunne fremme interessen for de lokale politiske problemer og de lokale valgkampe. Der er nok en tendens til, at valgkamp i Danmark mest er et spørgsmål om